

08-07-2020

† 08-07 Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ ἐνδόξου

Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Ἦχος Ἀ Δι

Ἰ̅ς̅
Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ Ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος Ἀ Δι

Ὁ Μαρ τυς σου Κυ ρι ε εν τη α
 θλησει αυ του το στε φος ε κο μι σα το της
 α φθαρσι ας εκ σου του Θε ου ου η μων ε
 χων γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν νους κα
 θει λεν ε θραυ σε και δαι μονων τα α νι σχυ
 ρα θρα α ση αυ του ταις ι κε σι αις Χρι
 στε ο Θε ος σω στον τας ψυ χας η μων

^ⲕ
^ⲕ
^ⲙ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι νων α μην ^ⲕ
^ⲕ **Χ**αι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ
 τος ^ⲕ **Χ**αι ρε τειχος και σκεπη των προ στρε χον
 των εις σε ^ⲕ **Χ**αι ρε α χει μα στε λι μην και α πει
 ρο γα με ^ⲕ η τε κου σα εν σα ρ κι τον Ποι η
 την σου και Θε ον ^ⲕ πρε σβευ ου σα μη ελ λει
 πης ^ⲕ υ περ των α νυ μνου ουν των και προ σκυ
 νου ουν των τον το ο κο ον σου ου ου ου ^ⲕ

Κάθισματα Γερασίου.

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἄστρον τηλαυγές, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας,
ἐκλάμπας ἐμφανῶς, φωτισμὸν ἀληθείας,
ἀστράπτεις τοῖς πέρασι, διὰ πόνων ἀθλήσεως,
δι' ὧν ἄπονον, ὡς ἀληθῶς κληρουχίαν, Μάρτυς
εἵληφας, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος, Προκόπιε
ἐνδοξε.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Θεὸν ὑπερφυῶς, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων,
κυήσασα Ἀγνή, τοῦ Ἀδὰμ τὴν οὐσίαν, τῆς πάλαι
διέσωσας, κατακρίσεως Δέσποινα· ὅθεν
ἅπαντες, ὡς σωτηρίας σε ρίζαν, μεγαλύνομεν,
καὶ προσκυνοῦμεν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον
σου.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωσφόρος ἐκλάμπας σοι, ὁ τοῦ φωτὸς
χορηγός, φωστῆρα σὲ ἔδειξε, τῆς Ἐκκλησίας
λαμπρόν, Προκὸπιε ἐνδοξε· σὺ γὰρ
ἀκολουθήσας, τῷ καλέσαντι Λόγῳ, σύμφυτος
ἀνεδείχθης, τῆς αὐτοῦ Βασιλείας ἧς πρέσβευε,
τυχεῖν, καὶ ἡμᾶς τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Παστὰς θεοκόσμητος, καὶ λογικὴ κιβωτός, ὡς μόνη Πανάμωμος, καὶ καθαρὰ ἀληθῶς, ἐφάνης Θεόνυμφε· σὺ γὰρ ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, φέρεις σωματωθέντα, ἐκ γαστροῦ σου ἀσπόρως· ὧ πρέσβευε σωθῆναι, Θεοτόκε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφία καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τὴν γνῶσιν καταμαθών, ἀσεβείας τὸν γνόφον ἀποβαλὼν, νεότητι σώματος, τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, κατετροπώσω Μάρτυς, τοῖς ὅπλοις τῶν ἀθλῶν σου, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη, στερῶς ἐξεικόνισας· ὅθεν ἰαμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις, βυθίζεις τοὺς δαίμονας, καὶ δροσίζεις τοὺς κράζοντας· Ἀθλοφόρε Προκόπιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Μυστηρίων ἀρρήτων περιοχὴ, συνδρομὴ χαρισμάτων θεαρχικῶν, ὕλη παναρμόνιος, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, καὶ τῶν ὅλων Κτίστου, ἐξαίσιον ἄγαλμα, σὺ εἶ Παρθενομητορ, ἡμῶν ἡ

βοήθεια· ὅθεν πολυπλόκων, σοφισμάτων τοῦ
πλάνου, ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι, καὶ κινδύνων
ἀπάλλαξον, τοὺς πιστῶς σοι προστρέχοντας,
πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
προσκυνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Ἄχραντε.

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Ἦχος Γ' τοῦ

Ἰ
 6
 λ
 B
 Εκ νε ο τη το ος μου Δ
 6
 λ
 πολ λα α
 πο λε μει με πα θη 6
 λ
 αλλ αυ τος αν τι λα
 6
 λ
 Δίς
 βου και σω σον Σωτηρ μου 6
 λ
 6
 λ
 B
 6
 λ
 Oι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 6
 λ
 πο του Κυ ρι ου 6
 λ
 ως χορτος γαρ πυ ρι ε
 6
 λ
 Δίς
 σε σθεα πε ζη ραμ με νοι 6
 λ
 6
 λ
 B
 6
 λ
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 6
 λ
 ω Πνευ μα τι 6
 λ
 Π B
 6
 λ
 Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
 Π B
 6
 λ
 ου ου ται 6
 λ
 και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

τα⁶ ^Π ^B ^Γ ⁺ ⁶ ^λ τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο

κρυ φι ως ⁶ ^λ ^χ ^Μ ^Γ ^χ ^B ⁶ ^λ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην ⁶ ^λ

⁶ ^λ ^Π ^B ^Γ ⁶ ^λ Ἀ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα

της χα α ρι τος ρει θρα ⁶ ^λ αρ δευ ο ον τα α

πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ⁶ ^λ

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

⁶ ^λ ^χ ^Γ ⁶ ^λ Δι ι ι και ος ως φοι οι νι ζ αν θη η

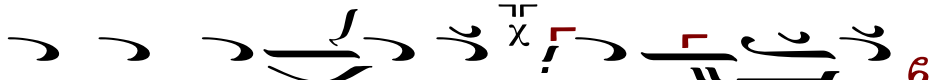
σει ^Δ ⁶ ^λ και ω σει κε εδρος ^Δ ⁶ ^λ η εν τω Λι βα

νω πλη θυν θη σε ται ⁶ ^λ ^{Δίς}

Στιχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

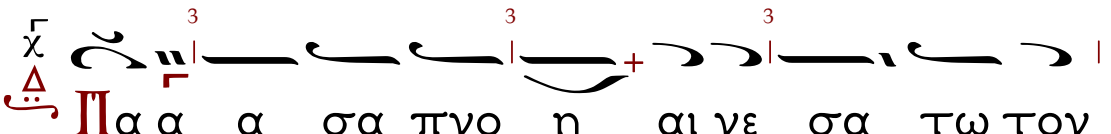
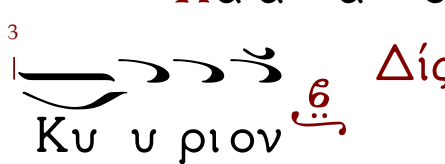
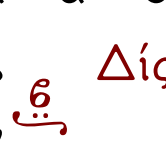
Το τρίτον.

⁶_λ Δι και ος ως φοι οι νιζ αν θη η η

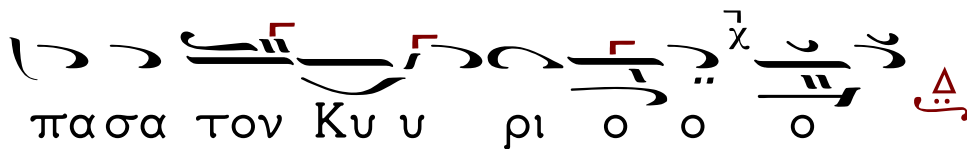
 σει ^z_λ και ω σει κε ε δρο ^Δ_λ η εν τω Λι βα

 νω πλη θυν θη σε ται αι αι αι αι ⁶_λ

Καί ἀκολουθεῖ
ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

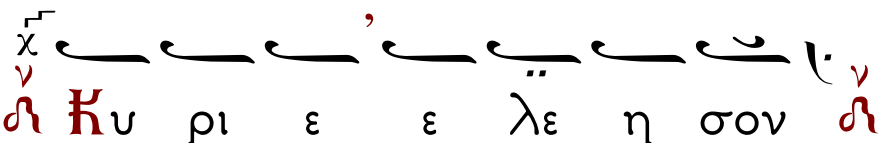
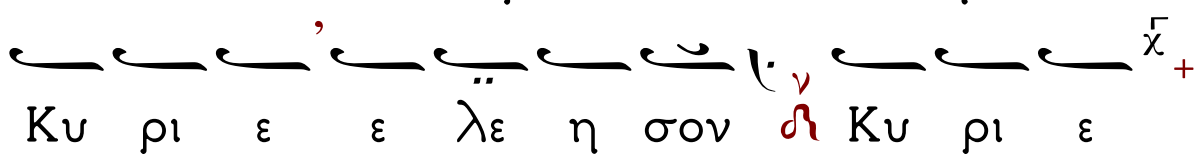
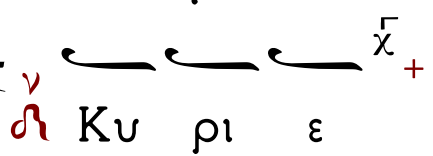
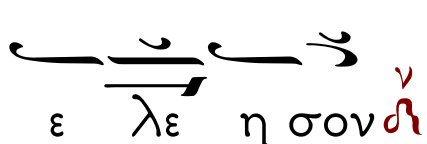
Ἦχος Δι

 Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον
 Κυ υ ριον Δίς

Το τρίτον Δι νε σα α τω πνο η

 πα σα τον Κυ υ ρι ο ο ο

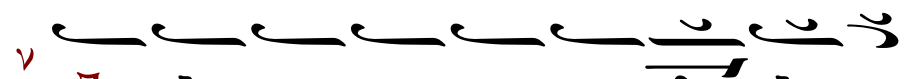
ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταζωοθεῖναι .

ὁ χορὸς: Κυ ρι ε ε λε η σον
 Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
 ε λε η σον

ὁ Διάκονος: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου, ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ιρήνη πᾶσι.

ὁ Χορὸς:
Ἄ και τω Πνευματισου Ἄ

Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ _____ ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα, Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορὸς:
Ἄ Δοξα σοι Κυρι εδοξα σοι Ἄ

Ἱερεὺς:

Χορὸς: Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Μετά τό Εὐαγγέλιο,

Ὁ Ν' ψαλμός χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

Οἱ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
Σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς
λόγοις Σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσο-μαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύ-νην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

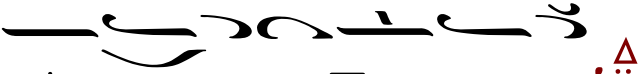
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ἦχος Δι' Δο ξα Πα τρι και Υι ω και

 Α γι ω Πνευ μα τι

 ταις του Α θλο φο ο ρου πρε σβει αις ε

 ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε

 μων εγ κλη μα των

 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

 των αι ω νων Α μην

 ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε

 ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε

 μων εγ κλη μα των

Ἦχος λ' Πα

Ἐ
 λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πληθος των οικτοιρμων σου ε ζα λειψον
 το α νο ο μημα α α μου
 Ἄ θλο φο ρε Προ κο πι ε συ του
 Σταυ ρω θεν τος φω τι σθει ει εις τη αι
 αι αι γλη ε σπευ σας συ σταυ ρω θη η ναι
 αυτω ο θεν α θλη τι κον δι α δρα μων στα δι
 ον νι κης τρο παι α η γει ρας πε ρι φα νως α
 γω νι σα α α με ε ε ε νος και νυν
 α με σως Χρι στο ον ε νο ρων μη παυ ση ε

ε πο πτεευων ^Δτους εκ ποθου ε ευφημου
ου ουν ταα α ας σε ε ε ε ε ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

^Δ
⁶ ^Δ ⁺ ^Δ ⁺
 Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
 ε λε η σον ^Δ ^B ⁺ ^Δ ⁶
 Κυ ρι ε ε λε η σον
^Δ ⁶ ⁺ ^Δ ⁺ ^Δ ⁺
 Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
 ε ε λε η σον ^Δ ^B ⁺ ^Δ ⁶
 Κυ ρι ε ε λε η σον
^B ⁶ ⁺ ^Δ ⁺ ^Δ ⁺
 Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
 ε ε λε η σον ^Δ ^B ⁺ ^Δ ⁶
 Κυ ρι ε ε λε η
 σο ο ον ⁶

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ,
 νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Οἱ Κανόνες·

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὥσει Ξηράν.

Ἦχος λ̣α̣ —² Γα

^χ ^Γ ^Ν ^Π
^Γ ^Υ γραν δι ο δευ σας ω σει ζη ραν ^Γ και
^Ν ^Μ
 την Αι γυ πτι ι αν ^π ⁹ μο χθη ρι αν δι α φυ γων
^Γ ^Ν ^Γ ^χ ^λ
^Γ ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α ^λ τω
^Ν ^Γ ^Δ ^ι ^ς
 λυ τρω τη και Θε ω ημων α σω μεν ^Γ
^Ν
^Γ ^Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ^Γ
^Ν ^Γ ^Ν ^Γ
^Γ ^Π ολ λοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις ^Γ
^Π ^Ν ^Γ
 προς σε κα τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
^Ν ^Γ
 ζη των ^Γ Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε ^χ ^λ

των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ

λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ

χην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λην η την

του Υι ου και Θε ου σου Πανα μω με

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

νων σοι γαρ νυν προς φευγων α να τεινω

και την ψυχην και την διανοιαν

Υπερ α γι α Θεο το κωσωσον

η μας

Νοσουν τα το σω μα και την ψυχην

επισκοπης θειας και προνοιας της παρα

σου α ξι ω σον μονη Θεο μητορ

ως α γα θη αγαθου τελοχευτρια

Κανὼν α΄

Ὠδὴ α΄ ᾠδὴ δ΄ Ὁ Εἰρμὸς.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλουσίαις, μαρμαρυγαῖς τοῦ Πνεύματος, περιχεόμενος, τοὺς τὴν φωσφόρον ταύτην καὶ σεπτὴν, ἐορτὴν σου γεραίροντας, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν Μάρτυς Προκόπιε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ κληῖσις, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἡ σὴ Προκόπιε, ἀλλ' οὐρανόθεν Παῦλον ὡς τὸ πρῖν, ὁ Χριστὸς ἐσαγήνευσε, παθῶν οἰκείων Μάρτυρα, παναληθῆ σε ἐργαζόμενος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στρατείας, τῆς ἐπικήρου πάνσοφε, τὴν αἰωνίζουσας, ὡς νουνεχῆς ἡλλάξω καὶ θνητοῦ, βασιλέως ἀθάνατον, καὶ βασιλείαν ἄφθορον, σοὶ παρεχόμενον Προκόπιε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Τὸν φύσει, Κημιουργὸν ἐκύησας, ἡμᾶς θεώσαντα, τῇ ὑπὲρ νοῦν ἐνώσει ἀληθῶς, Θεοτόκε πανύμνητε· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Κανὼν β'
ᾠχος πλ. δ'
Ὑμνὸν διοδεύσας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπάρχων τοῖς τρόποις πανευπρεπῆς,
Σταυροῦ ταῖς ἀκτῖσι, κατηυγάσθης περιφανῶς,
δι' ὧν καμὲ λάμπруνον Παμμάκαρ, ἐγκωμιάσαι
τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγίστης ἐλλάμψεως μετασχών, ὡς ὁ θεῖος
Παῦλος, ἐζωγράθης παρὰ Χριστοῦ, καὶ τούτου
τὰ στίγματα ὡς λίθους, πολυτελεῖς τῇ σαρκί
σου ἐβάστασας.

Δόξα...

Νεκρώσας τὸ φρόνημα τὸ φθαρτόν, ἐν
ἀπαρνήσει, τῆς ἀξίας τῆς γεηρᾶς, Χριστὸν τὴν
ζωὴν ἡμῶν παμμάκαρ, μαρτυρικῶς ἐνεδύσω
Προκόπιε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνος Παρθένε φωτοειδής, φέρεις ἐν
ἀγκάλαις, τὸν τῶν ὅλων δημιουργόν, καὶ
τρέφεις Ἀγνὴ ἐκ τῶν μαζῶν σου, τὸν
διατρέφοντα πάντα χρηστότητι.

Κανών τῆς Θεοτόκου.

Ὡδή γ'.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἦχος πλὴν —²

^Μ
^Γ
 Οὐ ρα νι ας α ψιδος ο ρο φου ρ γε Κυ
 ρι ε και της εκ κλη σι ας δο μη το ρ συ με
 στε ρε ω σον ^Δ εν τη α γα πη τη ση ^Δ των ε
 φε των η α κρο της των πι στων το στη ρι γ
 μα ⁺ μο νε φι λαν θρω πε ^Δ ις
 η μας ^Υ πε ρ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας

^Γ
^Δ Προ στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης
 τι θη μι Σε Θε ο γεν νη το ρ Πα ρ θε νε συ

με κυ βερ νη σον ^Δ προς τον λι με να σου ^Δ

των α γα θων η αι τι α των πιστων το

στηριγμα μο νη πανυμνη τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σων η μας

† κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

ταραχον και της α θυ μι ας την ζα λην δι

α σκε δα σαι μου συ γαρ Θε ο νυμ φε

τον αρ χη γον της γα λη νης τον Χρι στον ε

κυ η σας μο νη παναχραν τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Ευ ερ γε την τε κουσα τον των κα λων
αι τι ον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να σαι
ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χριστον κυ
η σα σα Θε ο μα κα ρι στε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σον η μας

Χα λε παις αρ ρω σταις και νο σε ροις πα
θελειν ε ξε τα λο με νω Πα ρθε νε συ μοι
βο η θη σον των ι α μα των γαρ α

νελ λι πησε γι νωσκω^ρ θη σαυ ρον Πα να
μωμε τον αδα πανη τον^ρ

Κανὼν α'. Ὡδὴ γ'. ᾠχος δ'.

Ὁ Εἰρμὸς.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταυροῦ ἐν μέσῳ, παραδόξως Χριστός σοι ὀπτάνεται, ἐκδιδάσκων ἐμφανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν, καὶ σὲ πρὸς τὴν ἄθλησιν, προσεκκαλούμενος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναὸν καὶ στήλην, ἀνεγείρας σαυτὸν θείου Πνεύματος, ζήλου πνέων θεϊκοῦ, ναοὺς καὶ ἄψυχα ξόανα, δαιμόνων κατέαξας, Μάρτυς Προκόπιε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συναπεβάλου, δερματίνους χιτῶνας τῷ ξέεσθαι· ἀφθαρσίας δὲ στολήν, περιεβάλου Προκόπιε, καὶ τὸν πολυμήχανον, Μάρτυς ἐγύμνωσας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με πάσης, προσβολῆς ἐναντίας τοῦ ὄφρεως, Μητροπάρθενε ἀγνή, καὶ τὴν καρδίαν μου φώτισον, πίστει σε δοξάζοντος, τὴν παναμώμητον.

Κανὼν β'.

ᾠχος πλ. δ'.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στήλην ἐργασάμενος, τὴν σὴν καρδίαν τοῦ Πνεύματος, τὰ πονηρά, ξόανα συντρίβεις, τῶν ἀνόμων Προκόπεις.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφερεις ὡς ἄσαρκος, τοὺς σπαραγμοὺς τοῦ σοῦ σώματος, δι' ὧν σαφῶς, τῆς παρανομίας, τὴν ἰσχὺν διεσπάραξας.

Δόξα...

Πῦρ τῆς ἀθεότητος, οἱ τῶν αἱμάτων σου ῥύακες, ὡς ἀληθῶς, ἔσβεσαν, εἰς τὸ τέλος, καὶ πιστοὺς κατεδρόσισαν,

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ῥάβδον σε ὠνόμασεν, ὁ Ἡσαΐας Θεόνυμφε, ἄνθος ζωῆς φέρουσιν ἀφθόρως, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως.

Κάθισμα.

Ἦχος α΄

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Παῦλον ὡς τὸ πρὶν, ὁ Χριστὸς οὐρανόθεν, Προκόπιε σοφέ, σὲ καλεῖ πρὸς τὴν πίστιν, τὸ κάλλος τὸ ἔνθεον, προειδῶς τῆς καρδίας σου· ὅθεν ἤθλησας, ἀνδρειοτάτως κηρύττων, τὰ παθήματα, καὶ τὴν αὐτοῦ πρὸς ἀνθρώπους, παμμάκαρ ἐπέλευσιν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἐλπίς χριστιανῶν, Παναγία Παρθέने, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ δοξάζουσιν.

Κοντάκιον. ᾠχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ ζήλῳ Χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος,
καὶ ἐν τῷ Σταυρῷ, τῷ τιμίῳ φρουρούμενος, τῶν
ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὰ θράση καθεῖλες
Προκόπιε, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὕψωσας,
τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Στόμα συνέσεώς μοι παράσχου ὁ
προάναρχος Λόγος, βουλομένῳ ὑμνεῖν τὸν σὸν
ὀπλίτην Προκόπιον· ἔχεις γὰρ πλοῦτον τῆς
εὐσπλαγχνίας, ἐν ἀπείρῳ Χριστέ μου πελάγει
τῶν σῶν κριμάτων, ἵνα καὶ γὰρ τῆς ψυχῆς τὸ
ζοφῶδες καθαρθῶ, τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλίδα
ἀποσμήξας, καὶ ναὸς ἀγιάσματος τοῖς θείοις
ἔργοις γενόμενος, ἐπάξια μέλψω τῷ Μάρτυρι,
ὃς τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὕψωσε, τῇ πίστει
προκόπτων καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Στίχοι.

Ἦοικε Προκόπιος, αὐχένα κλίνων,
Λέγειν, Κοπείτω· τῇ πλάνῃ γὰρ οὐ θύω.

Ὁγδοάτη Προκοπίου ἀρηϊθίου κράτα κέρσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀγία Θεοδοσία ἡ μήτηρ τοῦ Ἀγίου Προκοπίου, ξίφει τελειοῦται.

Λί ἅγαι δώδεκα γυναῖκες αἱ Συγκλητικαί ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἰχθὺς ἡ τοῦ

Ὡς α' ^π ^χ ⁶ ^λ ^B ^M νοι ζω το στο μα μου και πλη
ρω θη σε ται Πνευματος ⁶ ^λ ^M και λογον ε ρευ ζο
μαι τη Βασι λι δι Μητρι ⁶ ^λ ^M και ο φθη σο
μαι φαιδρως πα νη γυρι ζων ^π ⁹ ^M και α α σω γη
θo μενος τα αυτης τα θαυματα ⁶ ^λ

Ὡς γ' ⁶ **Χ**ους σου οὐς υμνολογους Θεο
το κε ^Δ **Δ**η ζωωσα και αφθονος πηγη ^Δ **Δ**
θιασον συγκροτησαντας ⁶ **Χ**πνευματικον
στερεωωσον ^π **π**και εν τη θεια δοξη σου

Ὡδὴ δ' ⁶λ Τὴν ἀνεξίχνιστον θείαν βου
 λην ⁶λ της ἐκ της Παρθενοῦ σαρκώσεως ⁶λ
 σου τοῦ Ὑψίστου ⁶λ ὁ Προφῆτης Ἀββακούμ
⁶λ κατὰ νόων ἐκραυγάζει ^Δδοξατήδυ
 ναμείσου Κυριε ⁶λ
 Ὡδὴ ε' ⁶λ ^Εξέστη τὰ συμπάντα ⁶λ ἐπι
 τη θεία δόξῃ σου συγὰρ ἀπειρογά
 με Παρθενε ⁶λ ἐσχές ἐν μητρὰ τον
 ἐπι πάντων Θεον ^Δκαὶ τέτοκας ἀχρο
 νον Ὑιόν ^{ζ'}λ πασι τοῖς ὑμνοῦσι σε ⁶λ σωτή
 ρι ἀνβραβέοντα ⁶λ

Ὡδὴ στ' ⁶λ Τὴν θείαν ταυτὴν καὶ παντίμον τελοῦν
 τες εὐορτήν οἱ θεοφρόνες ^π9 τῆς Θεομνη
 τορος ^π9 δευτεράς χειράς κροτήσωμεν ^Δᾠ
 τον ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξαζόντες ⁶λ
 Ὡδὴ ζ' ⁶λ Οὐκ ἐλάτρευσαν ⁶λ τη
 κτίσει οἱ θεοφρόνες ⁶λ παρά τον κτί
 σαντα ⁶λ ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν ⁶λ ἀνδρεί
 ῳς πατήσαντες χαιρόντες ἐψάλλον ⁶λ υ
 περυμνηῆτε ^π9 οὗτων Πατέρων Κυρίου
^Δᾠ καὶ Θεὸς εὐλογητός εἰ ⁶λ
 Ὡδὴ η' ⁶λ Ἄννου μενεύλογου μεν καὶ προ

σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον ⁶λ

⁶λ Πα αι δας ευ α γεις εν τη κα μι

νω ^Δλ ο το οκος της Θε ο το κου δι ε

σω σα το ^Δλ το τε μεν τυ που μενος ⁶λ νυν

δε ενεργου μενος ^π9 την οι κου με νην α πα

σαν α γει ρει ψα λ λου ου σαν ^Δλ τον Κυ ριον

υ μνει τε τα ερ γα ^π9 και υ πε ρυ ψου τε ^Δλ εις

παν τας τους αι ω ω να α α α ⁶λ

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ ι δου

γαρ α πο του νυν ⁶λ μα κα ρι ου σι με πα

σαι ⁶λ αι γε νε αι ⁶λ

⁶λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ⁶λ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ ⁶λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶λ

Σπῆχος γ' ⁶λ 0 τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο δυ να τος ⁶λ και α γι ον το

ο νο μα αυ του ⁶λ και το ε λε ος αυ του

ⲕⲁⲓ γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον ⁶ⲕ

⁶ⲕⲓⲛⲏⲧⲏⲧⲓⲙⲓⲱⲧⲉⲣⲁⲛⲧⲱⲛⲭⲉⲣⲱⲃⲉⲓⲙⲕⲁⲓ

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ ⁶ⲕⲓⲛⲏⲧⲏⲧⲓⲙⲓⲱⲧⲉⲣⲁⲛⲧⲱⲛⲭⲉⲣⲱⲃⲉⲓⲙⲕⲁⲓ

κου σαν ⁶ⲕⲓⲛⲏⲧⲏⲧⲓⲙⲓⲱⲧⲉⲣⲁⲛⲧⲱⲛⲭⲉⲣⲱⲃⲉⲓⲙⲕⲁⲓ

νο μεν ⁶ⲕ

Ⲛⲓⲭⲱⲥ ⲟⲩⲛⲧⲱⲥ ⲕⲁⲓⲛⲏⲧⲏⲧⲓⲙⲓⲱⲧⲉⲣⲁⲛⲧⲱⲛⲭⲉⲣⲱⲃⲉⲓⲙⲕⲁⲓ

ο νι αυ του ⁶ⲕⲓⲛⲏⲧⲏⲧⲓⲙⲓⲱⲧⲉⲣⲁⲛⲧⲱⲛⲭⲉⲣⲱⲃⲉⲓⲙⲕⲁⲓ

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των ⁶ⲕ

⁶ⲕⲓⲛⲏⲧⲏⲧⲓⲙⲓⲱⲧⲉⲣⲁⲛⲧⲱⲛⲭⲉⲣⲱⲃⲉⲓⲙⲕⲁⲓ

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ⁶ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν⁶ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν⁶

Στίχος ε' ^χ₆ ^λΚα θει λε δυ να στας α πο θρο
νων και υ ψω σε τα πει νους ⁶_λ πει νων τας ^χ₆ ^λε
νε πλη σεν α γα θων ^Δ_λ και πλου του ουν τας ε
ζα πε στει λε κε νους ⁶_λ

^Μ
^Ε ^Λ ^Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δ ^Α και
⁺
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
^Π
 φειμ ^Δ ^Α την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

^B
 κουσαν^π την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν⁶

Στίχος στ' ^χ
⁶ Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους⁶ κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων⁶

τω Α βρα αμ^χ και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ω νος⁶

^M
⁶ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ^Δ και

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

^Π
 φειμ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

^B
 κουσαν^π την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ τῶν Καταβασιῶν.

^πχ ⁶λ ⁶λ Ἄ πας γη γε νης ⁶λ σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
 λαμ πα δου χου με νος ⁶λ πα νη γυ ρι ζε τω ω
 δε ^π9 α υ λων νο ω ων φυ σις γε ραι ρου σα
⁶λ τα ι ε ρα θ αυ μα σι α της Θε ο μη
 το ο ρος ^Δλ και βο α α α α τω ^Δλ χαι ροις
 παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
 α ει παρ θε ^λνε ε ε ⁺ε ε ⁶λ

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ'. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

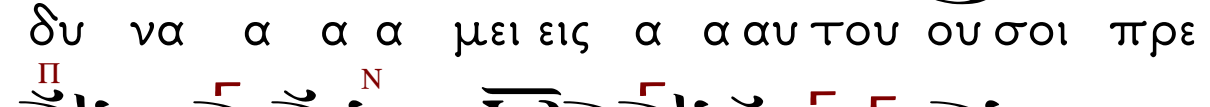
Ἐξ οὐρανοῦ ὡς τῷ Παύλῳ, ἐγένετό σοι ἡ κλῆσις, ἥ φερωνύμως προκόπτων, Προκόπιε τῷ Κυρίῳ, χοροὺς προσῆξας Μαρτύρων, μεθ' ὧν πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν σὲ εὐφημούντων.

Θεοτόκον.

Coῦ τὸ πολίτευμα Λόγε, κραταίωσον ἐν πολέμοις, τοῖς βασιλεῦσι τὸ νῖκος, κατὰ βαρβάρων παρέχων, τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἣν ἐδωρήσω, Χριστιανοῖς προστασίαν.

 δυ να α α α μει εις α α αυ του ου σοι πρε

 πει υ υ μνος τω ω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στίχ. Προσόμοια.

ᾠχος πλ. δ'.

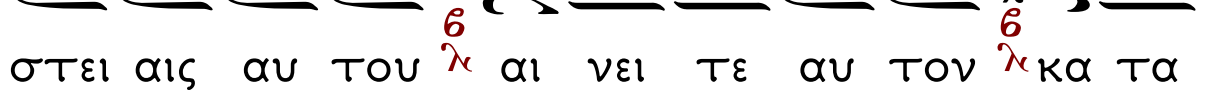
ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

 Ἀι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

 στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα

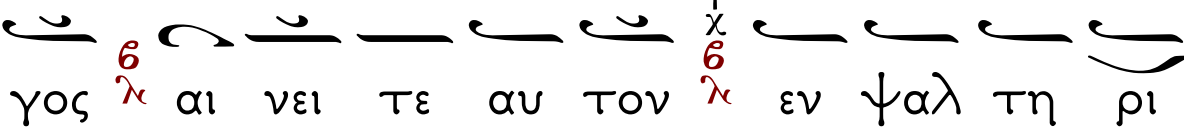
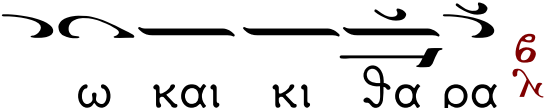

 το πληθος της με γα λω συνης αυ του

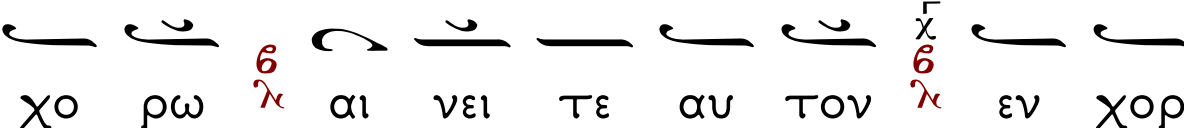
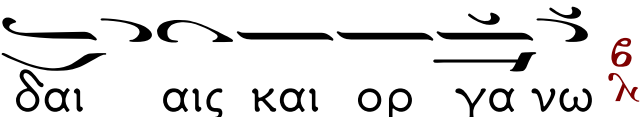
ὦ τοῦ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐξ
 ἀγνωσίας βυθοῦ, ὥσπερ λίθον πολύτιμον, καὶ
 λαμπρὸν ἀδάμαντα, σαγηνεύσας ἀνείλκυσεν, ὁ
 φῶς ἐξάγων ἐκ σκότους Κύριος, τὸν φερωνύμως
 μέγαν Προκόπιον· ὦ τῆς ἀρρόγητος σου
 προμηθείας Δέσποτα! Δι' ἧς Χριστέ, σῶζεις ὡς
 ἐπίστασαι, τοὺς προσιόντας σοι.

 Ἀι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

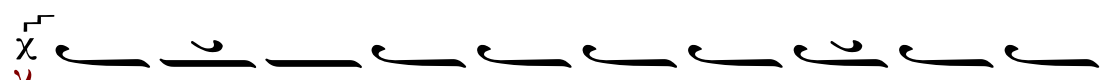

 γος ⁶λ αι νει τε αυ τον ⁶λ εν ψαλ τη ρι

 ω και κι θα ρα ⁶λ

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν τῇ τοῦ
 βίου νυκτί, ὁ θεόφρων Προκόπιος, διατρέχων
 εὐρατο, ὥσπερ ἥλιον ἄδυτον, ὃν ἐκδιώκειν
 Λόγον πεπείραται, ὑφ' οὗ ηὐγάσθη καὶ φῶς
 γεγένηται· ὧ ἥς ἡξίωσαι, κλήσεως πανεύφημε!
 δι' ἥς Χριστῷ καθωράθης σύμμορφος, ἀθλήσας
 ἄριστα.

⁶λ **Α**ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

 χο ρω ⁶λ αι νει τε αυ τον ⁶λ εν χορ

 δαι αις και ορ γα νω ⁶λ

Μάρτυς Ἀθλητὰ Προκόπιε, τὴν πανοπλίαν
 Χριστοῦ, ἱερῶς ἐνδυσάμενος, ἰσχυρῶς ἐχώρησας,
 πρὸς ἀγῶνας καὶ σκάμματα, καὶ ἀριστεύσας
 καθάπερ ἄσαρκος, τῶν ἀσωμάτων ὥφθης
 συνόμιλος· μεθ' ὧν τὴν ἄφραστον, χαρμονὴν

κληρούμενος, ἁμαρτιῶν, ζόφου ἐλευθέρωσον,
τοὺς προσιόντας σοι.

 Ἄ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

 η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

 α λα λαγ μου πα σα πνο η αι νε

 σα α τω τον Κυ ριον

Μάρτυς Ἀθλητὰ Προκόπιε, προκόπτων
 ὥφθης ἀεί, τοῖς σεπτοῖς κατορθώμασιν,
 εὐσεβείας ἔρωτι, καὶ μυχῆς γενναιότητι· ὅθεν
 εἰς μέτρον ἐφθασας ἔνθεον, τῆς ἡλικίας τῆς ἄνω
 λήξεως, ἧς τῆς παιδρότητος, ἀπολαύων ἄληκτα
 ὑπὲρ ἡμῶν, πρέσβευε δεόμεθα, τῶν
 εὐφημούντων σε.

Ἦχος λ̣̣̣ Νη

Ἄνθ' οὗτο οὗτο οὗτο ζα Πα τρι ι ι ι και
 αι Υι υι ω ω ω και α γι ι ω ω Πνε
 ε ε ε ευ μα α α α Πνεευ μα τι
 ὦ σπερ ο Πα α αυ λος τη ην κλη η
 σιν εκ του Θε ου δε ε ζα με ε νος μα αρ
 τυ υς Προ ο κο ο ο πι ι ι ι ε και
 προ κο πτω ων εν Θε ε ω τη του Σταυ ρου
 πε ε ε ποι θη η η η σει των τυ ρα αν
 νων το ο δυ υ υσ σε βες και των βα σα
 α ανων το α α πη η νες αν δρει ει ως

κα α τη η η σχυ υ υ νας ³ δι ο και
 με χρις αι μα ατος αν τι κα τεστης προς
 την α α α μα αρ τι ι ι αν προς α ο
 ρα ατους ε εχ θρου ους αν τα γω νι ι σα α α
 με ε ε ε νος και πρε σβευ ει ει εις α α
 πα α αυ στω ς τω λυ τρω τη η και Θε ω δω
 ρη θη η η ναι τη οι κου με ε ε ε ε ε
 νη η ει ει ει ρη η η η η νην και ταις
 ψυ χαις η μω ων το με ε ε γα ε ε ε
 λε ε ε ε ος

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ
ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄

Ἦχος λη Νη

Δοξα α σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν

υ ψι ιστοις Θεω και επι γης ειρη

νη εν ανθρωποις ευδοκια

Υμνου ου μεν σε ευλογου μεν σε

προσκυνου μεν σε δοξολογου μεν σε ευ

χαριστου μεν σοι δια την μεγαλα

λην σου δοξαν

Κυριε Βασιλευ επουρανε Θεε

Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονο

γενης Ιησου Χριστε και Αγιον

Πνευμα^ν

^N
^νΚυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο

Υιος του Πατρος ο αι αιρων την αμαρ

τιαν του κοσμου ^Δ
^νελεησον ημας

ο αι αιρων ⁶
^λτας αμαρτιι ας του κο ο

σμου^ν

^N
^νΠροσδεεξαι την δεησιν ημων ^Δ
^νο κα

θημενος εκ δεξιων του Πατρος ^ν
^λκαι

ελεησον ημας ^ν

^N
^νΟτι συ ει μονος Αγιος Συ ει μονος

Κυριος ⁶
^λΙησους Χριστος εις δοξααν Θε

٢٢٢

۷

ου Πατρος αμην

^N
 Ἀ καθ ε καστηνη μεραν ευ λο γη σω

ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω

voç

۷

^N
 Ἄ **Κ** α τ α ξ ι ω σ ο ν Κυ ρ ι ε εν τη η με

— ⲕⲁϣⲏ ⲛⲓ ⲙⲁⲣⲧⲉⲩ ϥⲗⲁϭⲏⲛⲓ
ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι

η μας

٧

Εὐλογεῖς Κύριε ὁ Θεός

των πατερωων ημων και αι νετον και

δε δο ζα σμενον το ο νομαα σου εις τους

αι ω νασαμην

ν
Α

^N
ν Α Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας Α κα θα α περ ηλ πι σα μεν ε πι

σε

ν
Α

ν Α Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ⁶λ δι δα

⁵ζοον με ^Δτα δι και ω μα τα α σου (τρίς) ν
Α

^N
ν Α Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θη ση

μιν εν γε νε α και γε νε α Α ε γω ει

πα Κυ ρι ε + ε λε η σον με Α ι ι α σαι

την ψυ χη ην μου Α ο τι η μαρ το ον σοι ν
Α

^N
ν Α Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ζο ον

με ^Δ του ποι ειν το θε λη μα σου ^Δ ο τι ^N συ

ει ^γ ει ο Θε ος μου ^Δ

^γ ^N Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν

τω φω τισου ο ψο με θα φως ^γ

^Δ ^γ Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε ^γ

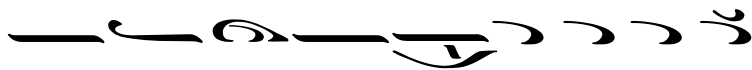
^γ ^N Ἄ γιος ο Θε ος ^Δ ^γ Ἄ γιος Ι σχυ ρος ^Δ

^γ Ἄ γι ος α θα να το σε λε η σον η μας ^γ (τρίς)

^γ ^N Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και α γι ω

^γ Πνευ μα τι ^Δ

^γ ^Δ και νυ υν και α ει ^Δ και εις τους αι

ω νας των αι ω νων αμην

ν

ν Ἄ γι ος α θα να το σε λε η σον η μας ν

Ἀσματικόν

ν Ἄ α γι ο ος ο Θε ε ος Δ

Δ Ἄ α γι ο ος Ι σχυ υ ρος Δ

Δ Ἄ γι ι ι ος Δ Α α θ α α α α α

να α α α α τος Δ ε λε ε ε ε ε η σο ο

ο ο ο ο ν η η μα α α α α ας ν

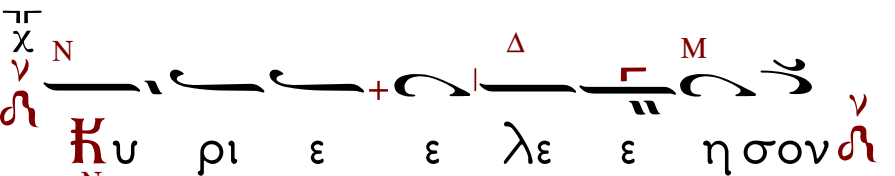
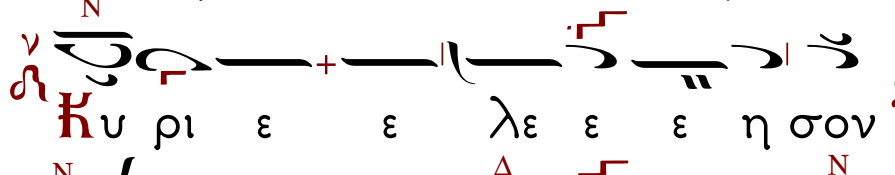
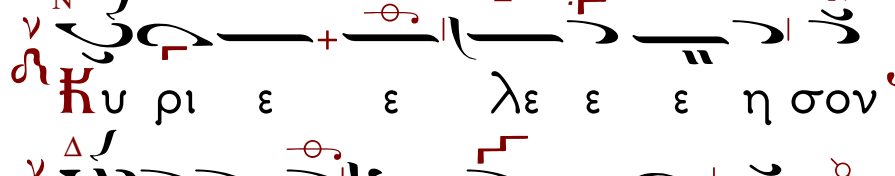
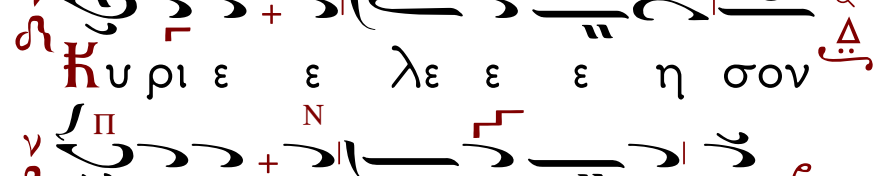
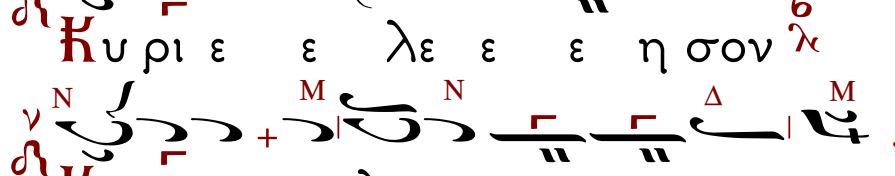
Ἦχος λ̣η̣ Πα

   Ἄ γρευ θεις ου ρα νο θεν προς την ευ σε

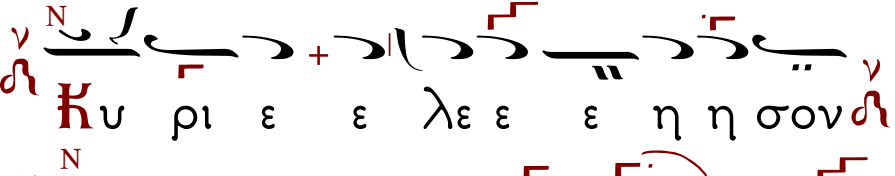
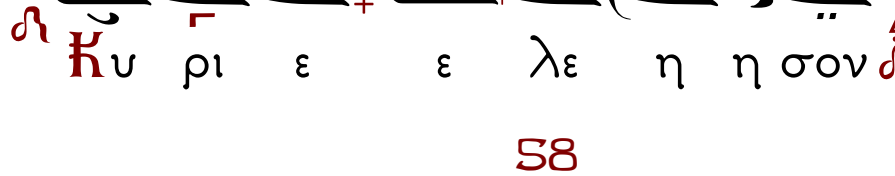
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

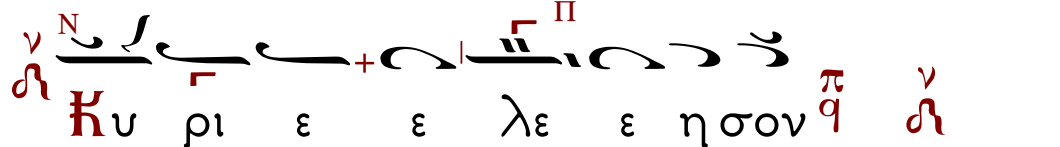
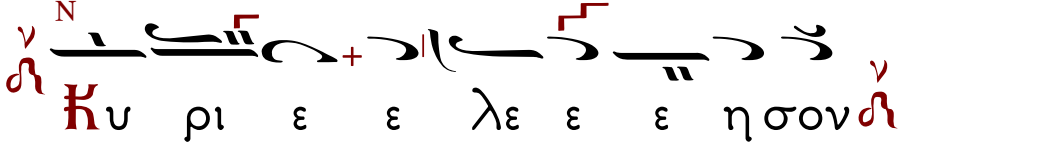
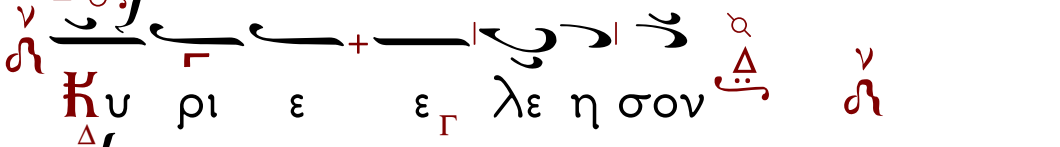
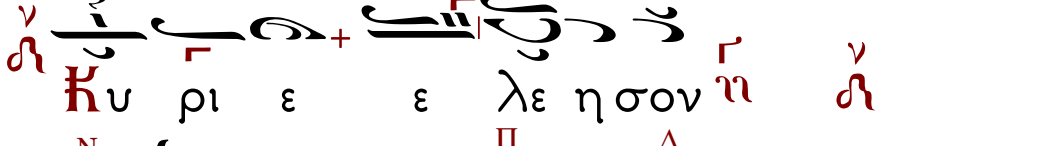
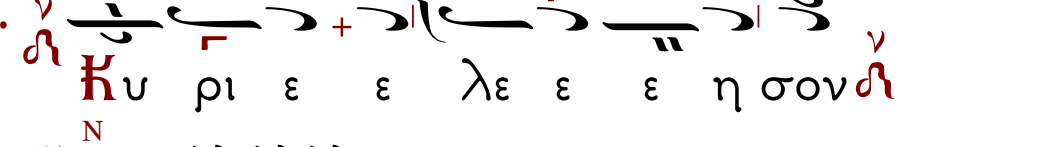
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ α̣ Νη

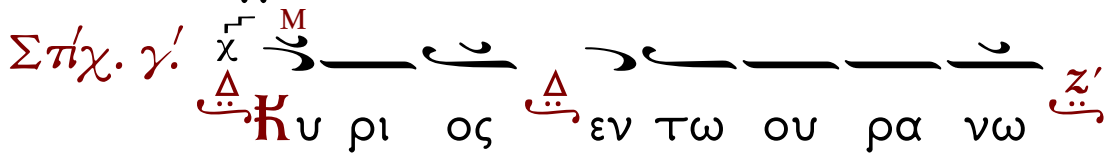
1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
 Κυ ρι ε

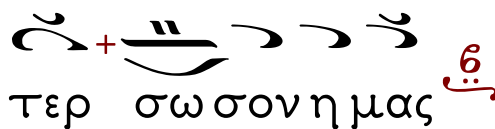
τερ σωσον ημας

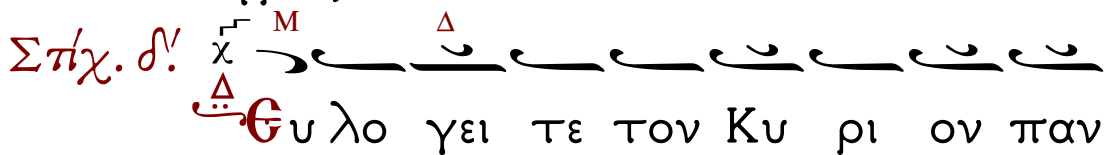
Σπ'χ. γ' Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οιμασεν τον θρονον αυτου και η

Βα σι λει α αυ του παντων δε σποζει

Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπ'χ. δ' Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του

Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκοῦ Σω-
 τερ σῶσον ἡμᾶς
 Ἀντίφωνον β'.

Ἄμην
 Σπχ. α' Ἄνι νει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κυρι-
 ον αἰνεσῶ Κυριὸν ἐν τηζῶ ἡ μου
 ψαλλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ
 ὦσον ἡμᾶς Υἱε Θεοῦ ὁ ἐν
 Ἀγίοις θαυμάστο ο ο ο ος
 ψαλλόντας σοι ἀλλήλου ἰα

Σπχ. β' Μακαριοὺς ο Θεοὺς

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πικ
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι ο ις θ α αυ μα στο ο ο ο ος
 ψ α λ λ ο ν τ α σ σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α

Σπ'χ. γ' τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 ν ο ν και αι την γην την θ α λ α σ σ α ν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι ο ις θ α αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουια

Σπῆχ. δ. Βασιλευσει Κυριος εις τον

αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γενε

αν και γενεαν

Γωσον ημας Υιε Θεου ο εν

Αγιι οις θαυμαστο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουια

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

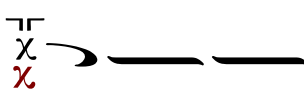
ω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τους αι αι

ωνας των αι αιωνων Αμην

Τό γ' ἀντίφωνον.

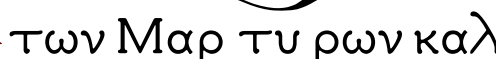
Ἦχος λ̣η̣ Πα

Στίχ.
 Θ̣ αυ μα στος ο Θε ος εν τοις Α

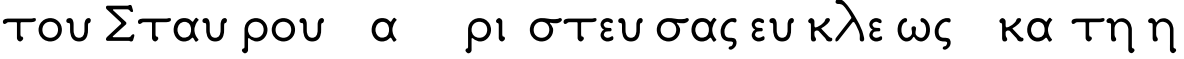

 γι οις αυ του

  Ἀ γρευ θεις ου ρα νο θεν προς την ευ σε

 βει αν κα τη κο λου θη σας χαι αι αι ρων ω

 σπε ρο Πα αυ λος Χρι στον των Μαρ τυ ρων καλ

 λο νη Μαρ τυ ς Προ κο πι ε ο θεν δυ να μει

 του Σταυ ρου α ρι στευ σας ευ κλε ως κα τη η

 σχυ νας τον Βε λι αρ ου της κα κι ας α

 τρω ω τους σω ζε τους πο θω σε γε ραι αι

 ρο ον τα α α ας

Ἦχος Δ

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω ω
 σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν α γι ι ι
 οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ψαλ λον τας
 σοι αλ λη λου ου ι α

Ἀπολυτίκιον.

Ἰχθὺς ἡ Δι

^Δ
^Δ
Ο Μαρ τυς σου Κυ ρι ε εν τη α
 βλησει αυ του ^{6.} το στε φος ε κο μι σα το της
 α φθαρσι ας εκ σου του Θε ου ου ημων ^{6.} ε
 χων γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν νους κα
 θει λεν ^Δ ε θραυ σε και δαι μονων τα α νι σχυ
 ρα θρα α ση ^{6.} αυ του ταις ι κε σι αις Χρι
 στε ο Θε ος ^Δ σω σον τας ψυ χας η μων ^{6.}

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΤΑCΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙCΤΙΑΝΩΝ

Ἦχος Δ'

Προστασι α των Χριστι α νων α
 καται αισχυν τε μεσι τει α προς τον ποι
 η την α με τα θε τε μη πα ρι δης α μαρ
 τω λων δε η σεων φω νας αλ λα προ φθα σον
 ως α γα θη εις την βο η θει αν η μων
 των πι στως κραυ γα ζον των σοι τα χυ νον
 εις πρε σβει αν και σπευ σον εις ι κε σι αν
 η προ στα τευ ου σα α α ει Θε
 ο το κε των τι μων των σε ε ε

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα **4:9-15**

Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστὶ Σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ. Ἔως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου. Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ὑψος β΄.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται

Στίχ. Περυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Εἰς Μνημόσυνον...

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἰηχος 4 Πα

Ἑκτασις. $\frac{\eta}{\chi} - \frac{\pi}{\eta}$

 ω ω ω ω ω ω π ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ν αι ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω Δ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω π ν ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω

 ω ν ι ι ι ο ο ν ε ε ε ε ε ε ε

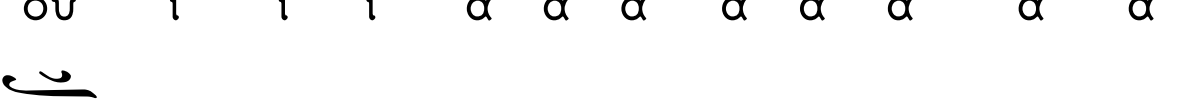

 ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε σ τ αι δι ι ι ι και

 αι αι ο ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

 ου ι ι ι α α α α α α α α

 α π

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

Εἶδο μεν το φως το α λη θι νον
 λα βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον
 μεν πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες
 η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

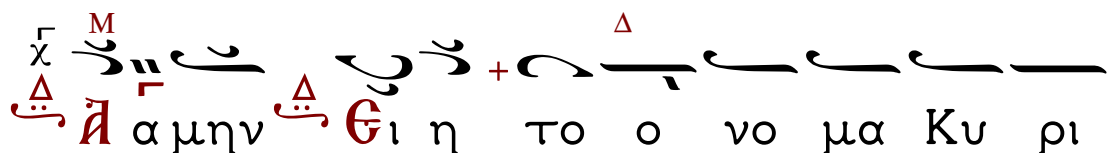
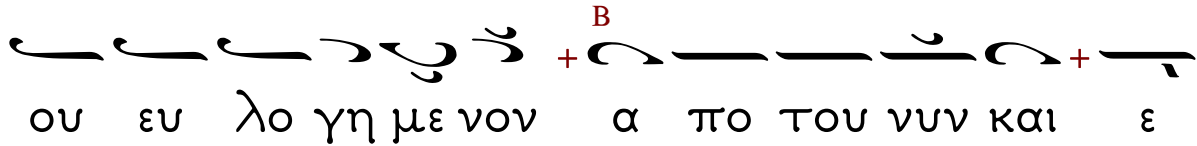
Ἦχος Δι

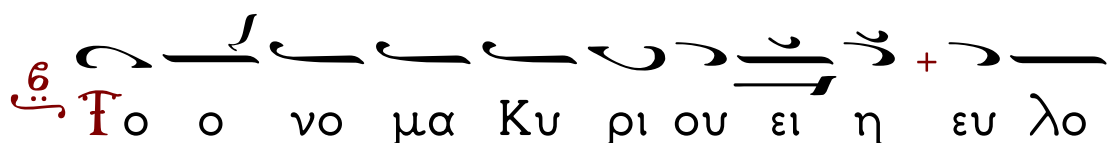
Ἄ μην α μην α μην εἰς α φε σιν
 α μαρ τι ων και εἰς ζω ην αι ω ω
 νι ον

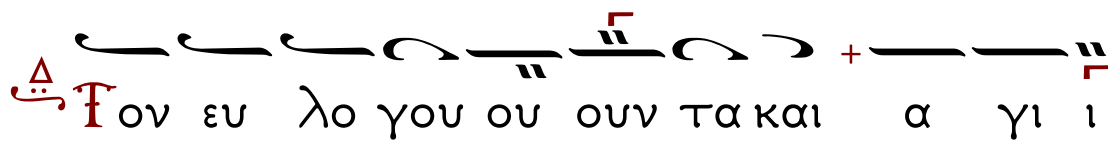
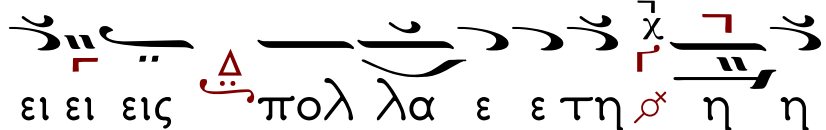
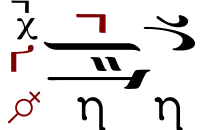
Πληρω θη τω στομα η μων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρησον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

 Α α μην **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 (Δίς)
ως του αι ω νος

 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος Τὸν Εὐλογοῦντα.

 Τ ον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.